DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

WARSZAWA, 3 marca 1950 **Nr 6** Poz. 36-39

TREŚĆ:

36

OKÓLNIK

z dnia 20 lutego 1950 r.

w sprawie wykładni art. 4 pkt 25 dekretu o podatku obrotowym. Nr D. XI. 2438/3/50.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami przy stosowaniu przepisu art. 4 pkt 25 dekretu z 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Przewidziane w art. 4 pkt 25 dekretu zwolnienie od podatku obrotowego dotyczy świadczeń tylko tych rzemieślników, którzy pracują osobiście (nie zatrudniają sił najemnych). Wynika to zarówno z uwarunkowania zwolnienia od podatku członkostwem rzemieślnika w spółdzielni, która może mieć charakter jedynie osobisty i jednoosobowy, jak i z równorzędnego zwolnienia cyt. przepisem świadczeń wykonywanych przez chałupników oraz przez osoby trudniące się przemysłem ludowym lub domowym, tj. przez warsztaty pracy, nie zatrudniające najemnych sił pracowniczych.

Przepis art. 4 pkt 25 dekretu obejmuje zwolnienie wyłącznie świadczeń wykonywanych na rachunek spółdzielni rzemieślniczych, wytwarzających wyroby na rachunek własny, na zamówienie kontrahenta lub z cudzych materiałów sposobem rzemieślniczym przez zrzeszonych w niej rzemieślników (również przez chałupników oraz przez osoby trudniące się przemysłem ludowym lub domowym). Na tak określony zakres zwolnienia świadczeń rzemieślników, przewidzianego w art. 4 pkt 25 dekretu ,wskazuje zarówno zawarte w nim ograniczenie („na rachunek spółdzielni rzemieślniczych"), jak i określenie spółdzielni w art. 7 ust. 1 pkt 2 lit. c) dekretu.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

37

OKÓLNIK

z dnia 20 lutego 1950 r.

w sprawie zwolnienia na 1950 r. księgarni sortymentowych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej Nr D. XI. 1342/1/50.

Uwzględniając wniosek Związku Księgarzy Polskich, Ministerstwo Skarbu zwalnia od obowiązku prowadzenia w 1950 r. kontroli ilościowej, przewidzianej rozp. o księgach podatników gospodarki nieuspołecznionej trudniących się detaliczną (nie dla celów dalszej odsprzedaży) sprzedażą artykułów księgarskich (w księgarniach sortymentowych), a prowadzących księgi handlowe — pod warunkiem przestrzegania określonych odrębnym okólnikiem szczególnych zasad księgowania zakupu i sprzedaży towarów oraz sporządzenia spisów remanentowych i bilansu otwarcia z 1 stycznia 1950 roku według zasad podanych okólnikiem z 27 grudnia 1949 r. w sprawie spisów remanentowych w księgarniach (Dz. Urz. Min. Sk. z 1950 r. Nr 1, poz. 1).

Zwolnienie od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej nie dotyczy księgarni prowadzących sprzedaż dla celów dalszej odsprzedaży(hurtowych, półhurtowych), które obowiązane są prowadzić kontrolę ilościową na zasadach ogólnych.

Ponieważ okólnik niniejszy ukazuje się w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu w terminie spóźnionym, skutkiem czego poszczególni podatnicy, prowadzący księgarnie, nie mogli założyć we właściwym terminie ksiąg handlowych z uwzględnieniem szczególnych zasad księgowania zakupu i sprzedaży towarów, przeto Ministerstwo Skarbu poleca nie kwestionować prawidłowości ksiąg handlowych tej grupy podatników w przypadkach, gdy założenie przez nich ksiąg na 1950 rok nie nastąpiło później, niż dnia 15 marca 1950 r., zachowane zostały warunki określone w powołanym wyżej okólniku Min. Sk. z 27. 12. 1949 r., a co do prawidłowości tych ksiąg nie ma poza tym zastrzeżeń.

Za Ministra Skarbu
Podsekretarz Stanu Prof. Dr L. Kurowski

38

OKÓLNIK

z dnia 20 lutego 1950 r.

w sprawie szczególnych zasad księgowania zakupu i sprzedaży towarów warunkujących zwolnienie na 1950 rok księgarni sortymentowych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej. Nr D. XI. 3761/1/50.

I.

Nawiązując do okólnika z 20 lutego 1950 r. w sprawie zwolnienia na 1950 rok księgarni sortymentowych od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 6, poz. 37), Ministerstwo Skarbu zarządza przestrzeganie niżej podanych wytycznych, warunkujących zwolnienie podatników gospodarki nieuspołecznionej trudniących się detaliczną (nie dla celów dalszej odsprzedaży) sprzedażą artykułów księgarskich) (w księgarniach sortymentowych) — od obowiązku prowadzenia w 1950 roku kontroli ilościowej, przewidzianej rozp. o księgach.

II.

1. Spisy remanentowe na 31 grudnia 1949 r. (1 stycznia 1950 r.) zamknięcie rachunkowe na dzień 31 grudnia 1949 r. oraz bilans otwarcia z 1 stycznia 1950 r. powinny być — w zakresie wartości inwentarzowych towarów — zestawione zgodnie z zarządzeniem, zawartym w okólniku z 27 grudnia 1949 r. w sprawie spisów remanentowych w księgarniach (Dz. Urz. Min. Sk. z 1950 r. Nr 1, poz. 1).

2. W księgach handlowych należy prowadzić w 1950 r. w zakresie stanu, zakupu i sprzedaży towarów co najmniej następujące zbiorcze rachunki:

a) rk „Wydawnictwa nowe" — grupujący dzienne szczegółowe zapisy z księgi zakupu towarów z kolumn 5, 6, 7 i 8 („Wydawnictwa nowe nieamortyzowane", „Wydawnictwa nowe amortyzowane", „Rabaty i bonifikaty otrzymane z wydawnictw nowych", oraz „Amortyzacja wydawnictw nowych").

b) rk „Towary pozostałe" — grupujący dzienne szczegółowe zapisy z księgi zakupu towarów z kolumn 9, 10, 11, 12 i ew. 13 („Wydawnictwa używane", „Różne artykuły księgarskie", „Wydawnictwa zdeaktualizowane", „Towary objęte kontrolą ilościową zakupu").

c) rk „Koszty uboczne zakupu towarów".

d) rk „Sprzedaż wydawnictw nowych" — grupujący dzienne szczegółowe zapisy z księgi sprzedaży towarów z kolumn 5 i 6 („Sprzedaż wydawnictw nowych nieamortyzowanych" i „Sprzedaż wydawnictw nowych amortyzowanych"),

e) rk „Sprzedaż towarów pozostałych" — grupujący dzienne szczegółowe zapisy z księgi sprzedaży z kolumn 7, 8, 9, 10 i ew. 11 („Sprzedaż wydawnictw używanych", „Sprzedaż różnych artykułów księgarskich", „Sprzedaż wydawnictw zdeaktualizowanych", „Sprzedaż towarów objętych kontrolą ilościową zakupu",

f) rk „Rabaty i bonifikaty udzielone odbiorcom".

3. Należy prowadzić w 1950 roku księgę zakupu towarów i księgę sprzedaży towarów stosownie do zamieszczonych w załączniku oraz w cz. III i IV wzorów księgowań.

Wzory tych ksiąg nie są obligatoryjne w zakresie rozwiązania graficznego i uszeregowania kolejności poszczególnych kolumn, intencją bowiem Ministerstwa Skarbu — jeśli chodzi o warunek zwolnienia od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej jest usystematyzowanie zapisów dotyczących obrotu towarowego w sposób jednolity według grup rodzajowych, dostosowane do przyjętego w księgarstwie zwyczajowo amortyzowania książek nowych.

4. Księga zakupu towarów i księga sprzedaży towarów (zob. załączniki) mogą być — przy prowadzeniu księgowości według metody przebitkowej — zastąpione oddzielnymi kontami, odpowiadającymi — tak co do nomenklatury i ilości kont, jak i systematyki zapisów — kontom księgi zakupu towarów i księgi sprzedaży towarów.

5. Zwolnienie od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej nie dotyczy zakupu globusów, pomocy szkolnych, dewocjonalii, materiałów piśmiennych itp. towarów, który objęty powinien być kontem „Towary objęte kontrolą ilościową zakupu" w księdze zakupu towarów (kolumna 12) lub w kartotece księgowości przebitkowej. Kontrolę ilościowo-wartościową bądź tylko ilościową zakupu tego rodzaju towarów należy prowadzić na zasadach ogólnych.

III.

Księgi zakupu towarów dla księgarni asortymentowych, prowadzących księgi handlowe.

1. Do księgi zakupu towarów należy wpisywać przy założeniu oraz na początek i koniec okresu rachunkowego do kolumny 4 oraz do właściwych kolumn szczegółowych (5—14) remanent towarów z uwidocznieniem rabatów i amortyzacji, przypadających od remanentów książek nowych.

2. Przy dokonywaniu zapisów do księgi zakupu towarów należy przyjąć zasadę zgodności arytmetycznej w każdej pozycji sumy ogólnej (kolumna 4) z sumą poszczególnych kolumn szczegółowych (5—14) po stronie „Winien" bądź po stronie „Ma".

3. Księgę zakupu towarów zamyka się co miesiąc. Ogólne miesięczne sumy obrotowe stron „Winien" i „Ma" z kolumn 5—14 (równające się sumie ogólnej z kol. 4) księgi zakupu towarów powinny być zgodne z miesięcznymi sumami obrotowymi właściwych rachunków zbiorczych, o których mowa w cz. II, ust. 2, lit. a), b), c).

4. Kolumna 1 jest przeznaczona na oznaczenie kolejnym numerem zapisów do księgi zakupu towarów.

5. Do kolumny 2 należy wpisywać dzień dokonanego zdarzenia, podlegającego wykazaniu w księdze zakupu towarów.

6. Kolumna 3 jest przeznaczona do określenia rodzaju transakcji z uwzględnieniem brzmienia firmy lub nazwiska i imienia dostawcy, względnie do określenia rodzaju przeniesienia, storna itp.

7. Kolumny 5, 6, 7, 8 i 9 obejmują — stosownie do podanych w nagłówkach tych kolumn tytułów — wartości lub sprostowania wartości nowych lub używanych książek, albumów, nut tomowych, atlasów, broszur o objętości do 64 stronic, biblioteczek popularno-naukowych i lektur szkolnych, nazwanych dalej ogólnie „wydawnictwa". Kolumna 10 dotyczy wartości lub sprostowania wartości nut arkuszowych, żurnali, czasopism, map, mapek i portretów, nazwanych dalej ogólnie „artykuły".

Kolumna 11 dotyczy wartości lub sprostowania wartości wydawnictw i artykułów zdeaktualizowanych. Wreszcie kolumna 12 obejmuje towary, o których mowa w cz. II, ust. 5.

8. Jeżeli niektóre wydawnictwa lub artykuły były w bilansie zamknięcia na 31. 12. 1949 r. wyodrębnione na oddzielnym rachunku — to dopuszczalne jest zachowanie na 1950 rok tego wyodrębnienia w kolumnie 13.

9. Zastosowanie kolumn 5, 6, 7 i 8 wynika z poniższych objaśnień.

1) kolumna 5) jest przeznaczona do księgowania:

po stronie „Winien" —

a) wartości inwentarzowej wg cen sprzedaży detalicznej stanu początkowego wydawnictw nowych nieamortyzowanych (Ma „Bilans otwarcia");

b) zakupu wydawnictw nowych wg cen sprzedaży detalicznej (Ma „Kasa" lub „Dostawcy" oraz „Rabaty i bonifikaty otrzymane z wydawnictw nowych");

po stronie „Ma" —

a) przeniesienia wg cen sprzedaży detalicznej stanu końcowego wydawnictw nowych nieamortyzowanych, podlegających po raz pierwszy amortyzowaniu, na rk „Wydawnictwa nowe amortyzowane";

b) przeniesienia wg cen sprzedaży detalicznej na rk „Wyników" równowartości sprzedanych w okresie rachunkowym wydawnictw nowych nieamortyzowanych;

c) zwrotów dostawców wydawnictw nowych nieamortyzowanych, obliczonych po cenie sprzedaży detalicznej (Wn „Dostawcy" i „Rabaty i bonif. otrzymane z wydawnictw nowych");

d) przeniesienia wg cen sprzedaży detalicznej wydawnictw nowych nieamortyzowanych, zakwalifikowanych na makulaturę, na Wn roku „Wyników" z pozostawieniem ewidencyjnego złotego na Wn roku „Wydawnictwa zdeaktualizowane";

e) wartości inwentarzowej wg cen sprzedaży detalicznej stanu końcowego wydawnictw nowych nieamortyzowanych (Wn „Bilans zamknięcia").

2) Kolumna 6 jest przeznaczona do przeprowadzania analogicznych jak w kolumnie 5 oraz korespondujących z kolumną 5) za wyjątkiem wymienionych w pkt 1) lit. b) księgowań, dotyczących wydawnictw nowych amortyzowanych.

3) Kolumna 7 jest przeznaczona do księgowania:

po stronie „Winien" —

a) przeniesienia na rk „Wyników" równowartości rabatów i bonifikat księgarskich od sprzedanych w okresie rachunkowym wydawnictw nowych nieamortyzowanych i amortyzowanych;

b) przeniesienia z rku „Wydawnictwa nowe nieamortyzowane" lub „Wydawnictwa nowe amortyzowane" rabatów i bonifikat od zwróconych dostawcom wydawnictw;

c) wartości inwentarzowej rabatów i bonifikat od stanu końcowego wydawnictw nowych nieamortyzowanych i amortyzowanych (Ma „Bilans zamknięcia").

po stronie „Ma" —

a) wartości inwentarzowej rabatów i bonifikat od stanu początkowego wydawnictw nowych nieamortyzowanych i amortyzowanych (Wn „Bilans otwarcia");

b) równowartości rabatów i bonifikat od bieżąco zakupywanych wydawnictw nowych.

4) Kolumna 8 jest przeznaczona do księgowania:

po stronie „Winien" —

a) przeniesienia na rk „Wyników" sumy amortyzacji sprzedanych w okresie rachunkowym wydawnictw nowych,

b) stanu amortyzacji remanentów końcowych wydawnictw nowych (Ma „Bilans zamknięcia");

po stronie „Ma" —

a) stanu amortyzacji remanentów początkowych wydawnictw nowych (Wn „Bilans otwarcia");

b) dopisanej za okres rachunkowy amortyzacji stanu końcowego wydawnictw nowych (Wn rk „Wyników").

5) Zapisy w kolumnach 9—12 i ew. 13 powinny być oparte na zasadach prawidłowej rachunkowości kupieckiej, unormowanych kodeksem handlowym i przepisami formalnego prawa podatkowego.

6) Kolumna 14 grupuje koszty uboczne związane z zakupem wydawnictw, artykułów i towarów (kol. 5—12 i ew. 13), ponoszone przez księgarnię sortymentową z marży zarobkowej j. np. należności za transport, za ubezpieczenie przesyłek w drodze, porto od przesyłek pocztowych, opłaty za wyładunek

itp. koszty. Saldo Wn rku „koszty uboczne zakupu towarów" przenosi się w końcu okresu rachunkowego na rk „Wyników". Należy mieć jednak na uwadze, że część kosztów ubocznych związanych z zakupem towarów, przypadająca we właściwym stosunku procentowym na końcowy remanent towarów, — powinna być aktywowana (Wn „Bilans zamknięcia" — Ma „koszty uboczne zakupu towarów").

IV.

Księga sprzedaży towarów dla księgarni sortymentowych prowadzących księgi handlowe.

1. Przy dokonywaniu zapisów do księgi sprzedaży towarów należy przyjęć zasadę zgodności arytmetycznej w każdej pozycji sumy ogólnej (kolumna 4) z sumą poszczególnych kolumn szczegółowych (5—13) po stronie „Winien" bądź po stronie „Ma".

2. Księgę sprzedaży towarów zamyka się co miesiąc. Ogólne miesięczne sumy obrotowe strony „Wn" i „Ma" z kolumn 5—13 (równające się sumie ogólnej z kolumny 4) księgi sprzedaży towarów powinny być zgodne z miesięcznymi sumami obrotowymi właściwych rachunków zbiorczych, o których mowa w cz. II, ust. 2, lit. d), e), f).

3. Kolumna 1 jest przeznaczona na oznaczenie kolejnym numerem zapisów do księgi sprzedaży towarów.

4. Do kolumny 2 należy wpisywać dzień dokonanego zdarzenia, podlegającego wykazaniu w księdze sprzedaży towarów.

5. Kolumna 3 jest przeznaczona do wpisywania N-ru dziennego raportu finansowego (przy sprzedaży gotówkowej) i ew. NN rachunków sprzedaży (przy sprzedaży kredytowej i za zaliczeniem pocztowym) oraz krótkiego opisu zdarzenia, jeśli dotyczy ono rabatów i bonifikat udzielonych odbiorcom, przeniesień, storn itp.

6. Kolumna 5—10 (i ew. 11) obejmują stosownie do podanych w nagłówkach tych kolumn tytułów — sprzedaż wydawnictw, artykułów i towarów (po stronie „Ma") oraz ew. zwroty ze sprzedaży i storna sprzedaży (po stronie „Wn"). Salda „Ma" z kolumn 5—10 i ew. 11 należy przenieść w końcu okresu rachunkowego na rk „Wyników".

7. Kolumna 11 księgi sprzedaży towarów jest odpowiednikiem kolumny 13 księgi zakupu towarów (zob. cz. III, ust. 9).

8. Kolumna 12 jest przeznaczona do księgowania po stronie „Wn" efektywnych wydatków na porto przy sprzedaży odbiorcom zamiejscowym wydawnictw, artykułów i towarów, a po stronie „Ma" zaliczonego odbiorcom zamiejscowym w rachunkach sprzedaży porta.

9. Kolumna 13 grupuje rabaty i bonifikaty udzielone odbiorcom ze sprzedaży wydawnictw, artykułów i towarów (kol. 5—10 i ew. 11).

V.

1. Usystematyzowanie przy różnych metodach księgowości zapisów w formie ksiąg zakupu i sprzedaży (cz. III i IV okólnika), bądź przy księgowości przebitkowej w formie kont szczegółowych (zob. cz. II ust. 4) — jako jeden z warunków zwolnienia w 1950 roku księgarni sortymentowych, prowadzących księgi handlowe, od obowiązku prowadzenia kontroli ilościowej — ma na celu umożliwienie analizowania funkcyj poszczególnych grup rodzajowych towarów poprzez kalkulację jednostkową oraz ustalania stopnia odchyleń, a następnie zebranie tych danych i udostępnienie ich władzy podatkowej dla praktycznych celów wymiarowych. Ministerstwo Skarbu świadome jest jednak niedociągnięć, jakie mogą zaistnieć — szczególnie w pierwszych miesiącach 1950 r. — na odcinku formalnej strony zapisów księgowych, dlatego też zaleca kłaść nacisk przede wszystkim na zupełność zapisów zakupu i sprzedaży, a ewentualne usterki formalne, w szczególności np. niedokładności przy rozdzielaniu zakupów i sprzedaży na wymagane grupy itp. oceniać w ramach przepisu art. 89 ust. 1 post. pod.

Korzystanie przez władze podatkowe z przepisu art. 89, ust. 2 post. pod. w odniesieniu do podatników prowadzących księgi zakupu i sprzedaży towarów lub konta szczegółowe zakupu i sprzedaży towarów wg wymogów niniejszego okólnika, powinno następować dopiero po szczegółowym zanalizowaniu rozbieżności poszczególnych elementów i po ustaleniu, że rozbieżności te są wynikiem usterek natury materialnej.

Ministerstwo Skarbu podkreśla jednak, że usterki na pozostałych odcinkach księgowości powinny znaleźć właściwą ocenę władzy wymiarowej przy kwalifikowaniu ksiąg handlowych jako dowodu.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

Załączniki do okólnika Min. Skarbu
Nr D. XI. 3761/1/50

Wzór księgi zakupu towarów księgarni sortymentowych prowadzących księgi handlowe

Miesiąc .... 195..... r. Str. ....

1	2	3	4	5		6		7		8		9		10		11		12		13		14	
Nr kolejny	Data	Treść	Suma ogólna	Wydawnictwa nowe nieamortyzowane (wg. cen sprzedaży detalicznej)		Wydawnictwa amortyzowane (wg. cen sprzedaży detalicznej)		Rabaty i bonifikaty otrzymane z wydawnictw nowych		Amortyzacja wydawnictw nowych		Wydawnictwa używane (wg. cen zakupu netto)		Różne artykuły księgarskie (wg. cen zakupu netto)		Wydawnictwa zdeaktualizowane (makulatura)		Towary objęte kontrolą ilościową zakupu				Koszty uboczne zakupu towarów	
				Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma
		Suma strony																					
		Przeniesienie ze str.																					
		Razem																					

Wzór księgi sprzedaży towarów księgarni sortymentowych, prowadzących księgi handlowe

Miesiąc .... 195..... r. Str.

1	2	3	4	5		6		7		8		9		10		11		12		13	
Nr kolejny	Data	Treść	Suma ogólna	Sprzedaż wydawnictw nowych nieamortyzowanych		Sprzedaż wydawnictw nowych amortyzowanych		Sprzedaż wydawnictw używanych		Sprzedaż różnych artykułów księgarskich		Sprzedaż wydawnictw zdeaktualizowanych (makulatury)		Sprzedaż towarów objętych kontrolą ilościową zakupu				Wydatki zwrotne		Rabaty i bonifikaty udzielone odbiorcom	
				Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma	Wn	Ma
		Suma strony																			
		Przeniesienie ze str.																			
		Razem																			

39
OKOLNIK
z dnia 23 lutego 1950 r.

w sprawie określenia pojęcia „świetlica" w rozumieniu przepisu art. 4 pkt 8 dekretu z 25 października 1948 r. o podatku obrotowym. Nr D. XI. 214/3/50.

W związku z nasuwającymi się wątpliwościami przy stosowaniu przepisu art. 4 pkt 8) dekretu z 25 października 1948 r. o podatku obrotowym (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 413) w odniesieniu do świadczeń świetlic Ministerstwo Skarbu — biorąc pod uwagę opinię Ministerstwa Kultury i Sztuki, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej oraz Centralnej Rady Związków Zawodowych — wyjaśnia, co następuje:

Za świetlicę w rozumieniu przepisu art. 4 pkt 8) dekretu z 25 października 1948 r. o podatku obrotowym uważa się placówkę kulturalno-oświatową, powołaną do czynnego i biernego upowszechniania kultury i nastawioną na stałe i planowe oddziaływanie na środowisko, dla którego powstało. Na świetlicę składają się następujące elementy: 1). kierownictwo, 2) stały zespół zorganizowany przez instytucje i organizacje, wymienione w powołanym wyżej przepisie, 3) właściwe formy i metody pracy w dziedzinie kształcenia, wychowania, rozrywek oraz wczasów codziennych, 4) lokal dostosowany do potrzeb i form życia świetlicowego.

Świetlice dzielą się na: 1) świetlice zamknięte przy zakładach pracy, dostępne tylko dla pracowników danego zakładu, 2) świetlice otwarte międzyzwiązkowe i międzyorganizacyjne, dostępne dla szerokich mas zrzeszonych w związkach zawodowych i organizacjach społecznych oraz dla rodzin członków związków i organizacyj, 3) świetlice dzielnicowe dla całej ludności danej dzielnicy miasta bez względu na przynależność organizacyjną, wiek i płeć, 4) świetlice gromadzkie i gminne, dostępne dla wszystkich mieszkańców gromady i gminy.

Do zakresu działania świetlic należą następujące statutowo przewidziane czynności: 1) prowadzenie bibliotek, czytelni oraz wypożyczalni książek, 2) prowadzenie kół i zespołów oświatowych, masowej akcji oświatowej i akcji propagandowej, 3) prowadzenie zespołów artystycznych i rozrywkowych, 4) urządzanie imprez artystycznych wszelkiego typu, literackich i sportowych, 5) prowadzenie kursów szkoleniowych i samokształceniowych oraz urządzanie wieczorów dyskusyjnych, 6) urządzanie przedstawień i pokazów kinematograficznych, 7) urządzanie zabaw, gier towarzyskich, stolikowych — z wyjątkiem gier w karty, 8) utrzymywanie boisk i stadionów sportowych ze wszelkimi urządzeniami, 9) prowadzenie bufetu z wyłączeniem napojów alkoholowych poza napojami winnymi i piwem wyłącznie dla uczestników zajęć świetlicowych.

W związku z powyższym stwierdzić należy, że wolne od podatku obrotowego z mocy art. 4 pkt 8, dekretu o podatku obrotowym na warunkach w tym przepisie wymienionych są świadczenia wykonywane przez świetlice w rozumieniu wyżej podanym, a polegające na spełnianiu czynności o których mowa w ustępie poprzedzającym.

Świetlice mogą prowadzić m. in. również stołówki i bufety dla osób postronnych nie wyłącznie dla uczestników zajęć świetlicowych — jednakże tego rodzaju działalność nie należy do zakresu ich statutowej działalności. Stąd też przyjąć należy, że świadczenia tych stołówek i bufetów nie mogą być wolne od podatku obrotowego z mocy wspomnianego wyżej przepisu.

Świadczenia stołówek mogą być wolne od podatku z mocy przepisu art. 4 pkt 15) dekretu, o ile stołówki te mają charakter stołówek pracowniczych i o ile zostaną spełnione warunki w wymienionym przepisie przewidziane.

Dyrektor Departamentu S. Kołakowski

KOMUNIKATY

o unieważnieniu blankietów pokwitowań kasowych, pieczęci urzędowych i plombownicy.

Unieważnia się:

1) blankiety pokwitowań kasowych od uboju za Nr 497551 — 497600, brak których ujawniony został w Urzędzie Skarbowym w Wyrzysku, okręgu Izby Skarbowej w Bydgoszczy.

2) blankiety pokwitowań kasowych na pobór podatku obrotowego i dochodowego od płatników dokonujących uboju, Seria A, za Nr 916480—916500, zagubione przez oglądacza zwierząt rzeźnych na obwód Chmielno w pow. Kartuskim, okręgu administracyjnego Izby Skarbowej w Gdańsku.

3) pieczęć urzędową do laku z napisem w otoku: „Kontrola Skarbowa Nr 159", zagubioną przez b. Kierownika Rejonu Kontroli Akcyzowej w Dzierżoniowie, okręgu Izby Skarbowej we Wrocławiu.

4) pieczęć urzędową do laku z Godłem Państwowym i napisem w otoku: „Ochrona Skarbowa 71", zagubioną w Rejonowym Inspektoracie Ochrony Skarbowej w Gnieźnie.

5) plombownicę z Godłem Państwowym i napisem na matrycy „U. C. w Szczecinie — Port Nr 99".

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu, Warszawa, ul. Wileńska 2/4.

Prenumerata wynosi rocznie zł 2000; półrocznie — zł 1100; kwartalnie — zł 600.
Należność za prenumeratę należy wpłacać z góry na 15 dni przed rozpoczęciem kwartału kalendarzowego na konto czekowe Administracji Dz. Urz. Min. Skarbu w P. K. O. w Warszawie Nr I-4428.
Należność za ogłoszenia o zagubionych lub skradzionych legitymacjach urzędowych wynosi zł 400 (ryczałt).
Inne ogłoszenia — zł 90 za 1 mm szerokości jednej szpalty.
Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji.

Cena zł 30

ODBIORCA:

Druk. PWPW. Warszawa, ul. Sanguszki 1. Zam. 12033. B-102803. 9.500. 27. II.—3. III.—50.